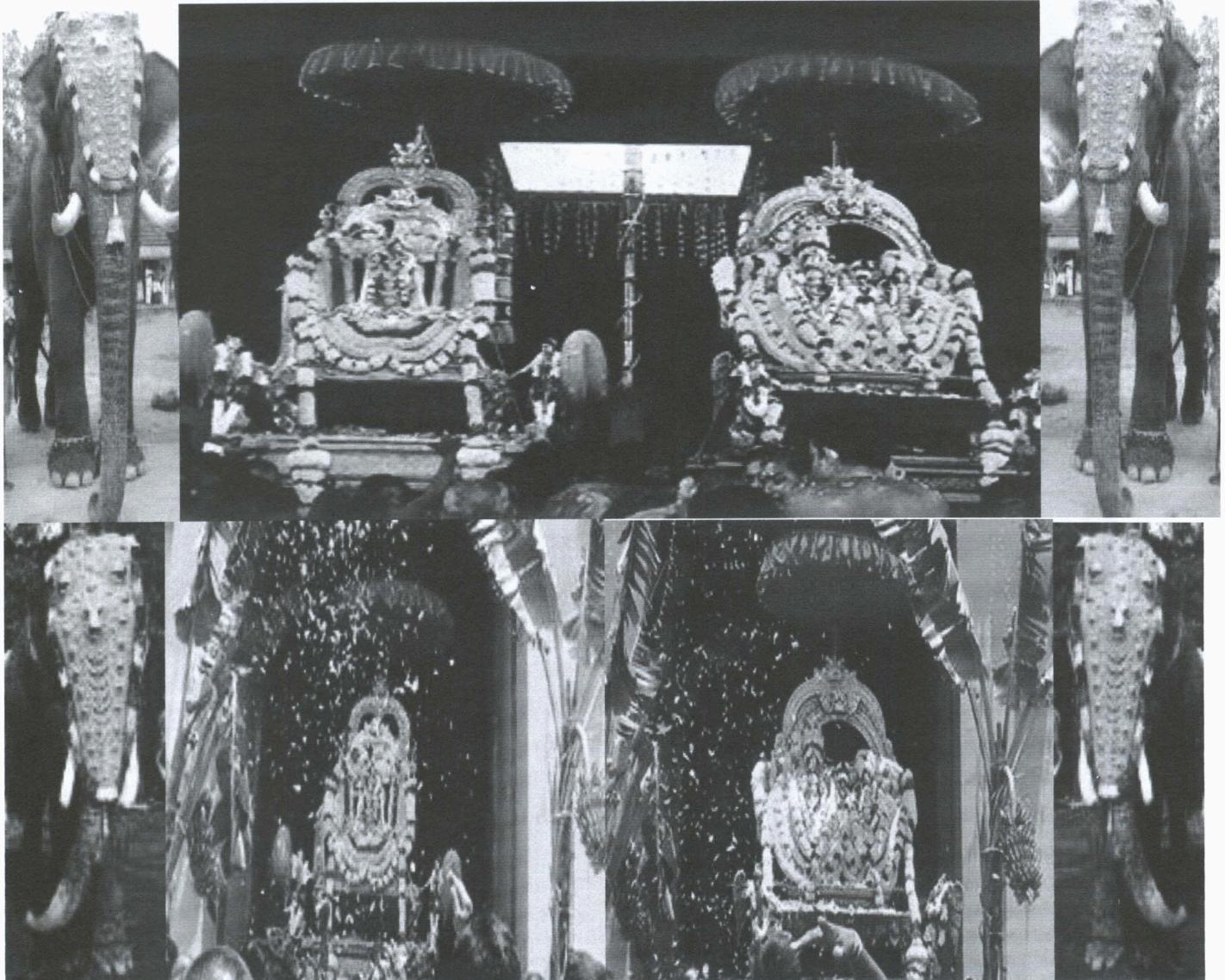

Path to Dharma

தம் நெறி (Dharma Neri)

78

Sri Sankar Publications

Kshethra Vinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka.
கேஷ்ட்ரவினாயக விநாயக ஆலயம், பூர்முனைஸ்வரம், சிலாபம், பூர் வங்கா.

Author - B.S.Sarma

June

2014

ஜூன் (வைகாசி/ஆணி)

Editorial

'Path to Dharma' the monthly magazine, published by KshethraVinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka, is presenting the 78th issue this month. The foremost intention of this magazine is to converse the perceptions linked to Hinduism and its ceremonial rituals, customs and dharma, to the anxious readers. The elucidation and investigation from the readers are appreciated.

June, 2014

B.SivaramakrishnaSarma,

KshethraVinayaka Temple, Sri Munneswaram, Chilaw, Sri Lanka.

Quatations

"All that god does shall win our praise. We magnify His name with hymns, seeking boons from the Mighty".

-Rig Veda

"I'll not sell you not for a thousand or ten thousand pieces! O Indra, you are more to me than a father. I count a brother naught compared to you. You and a mother, O Bountiful, vie with each other in generous giving and in bestowal of joy".

-Rig Veda

"A part of Infinite Consciousness becomes our own finite consciousness, with powers of discrimination and definition and with false conceptions. He is, in truth, Prajapathi and Visva, the Source of Creation and the Universal in us all. This Spirit is consciousness and gives consciousness to the body. He is the driver of the chariot".

-Yajur Veda

"He who dwells in the light, yet is other than the light, whom the light does not know, whose body is the light, who controls the light from within. He is the atman within you".

-Yajur Veda

"As hungry children here below sit round about their mother, even so all beings expectantly sit around agnihotra".

-Sama Veda

"Now, that golden Person who is seen within the sun has a golden beard and golden hair. He is exceedingly brilliant all, even to the fingernail tips. His eyes are even as a Kavyasa lotus flower. His name is high. He is raised high above all evils. Verily, he who knows this rises high above all evils".

-Sama Veda

"The rites of oblation, O lovers of truth, which the sages divined from the sacred verses, were variously expounded in the threefold Veda. Perform them with constant care. This is your path to the world of holy action".

-Atharva Veda

"In whose one limb all the Godsthree and thirty in number, are affixed-tell me of that Support-who may He be?"

-Atharva Veda

Opinion

அன்புமிக்க சர்மா அவர்களுக்கு அன்புடன் எழுதிக்கொள்வன,

77 வது பாததர்மம் கிடைக்கப் பெற்றேன். நல்ல விளக்கங்கள் பல கண்டேன்.

1) ஆலயத்தைத் தரிசனம் செய்யும் முறைக்குக் கொடுத்த விளக்கம்

2) கருவறை இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டுடன் அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம்

3) ஐம்புதங்களை மையப்படுத்தி கோவில் கிரிகைகள் செய்யப் படுவதன் தாற்பரியம்

4) இறைவன் என்பவன் இயற்கை மயமானவன் என்னும் கருப்பொருள்

இப்படி பல முக்கிய விஷயங்களை மிகவும் எழுதில் புரியும் வண்ணம் தந்துள்ளீர்கள். அதற்கு உங்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. 77 வது தர்மநெறியை வாசிக்கும் பொழுது — அதில் கையாண்ட எழுத்தின் தூட்சுமத்தினால் "ஒரு விடியோ காட்சியை" திரையில் பார்ப்பது போன்ற ஒரு நிலை இம்முறை எனக்கு ஏற்பட்டது. இதற்காக மேலும்தங்களுக்கு இன்னுமொரு பாராட்டைக் கட்டாயம் வழங்கியே ஆகவேண்டும். கோவிலில் சென்று நிற்பது போன்ற மனநிலையை ஏற்படுத்திய உங்களின் கேவை மேலும் சிறப்புப் பெறவேண்டுமென்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தங்கள் நற்பணி தொடர்ட்டும். வாழ்க வளமுடன்,

எம்.ஜெயராமசர்மா. Australia,

23rd May 2014

Thank you very much Sarma for sending us the 77th issue of 'Parth to Dharma' monthly magazine. The explanation of the term hexagram in relation of Hinduism was very much appreciated. You are really doing a very valuable service to the Hindu community by publishing this magazine.

K.N.Dayanatha, Durban, S. Africa

12th May 2014.

Dear Sarma,

We received the Number 77th, 'Path to Dharma' (May, 2014) issue. I and my friends went through the matter discussed. We were very much impressed by the manner of explaining the hindu concepts and the philosophy behind the rituals we follow.

With Kind Regards,
J. Kailasapathy, U.K

14th May, 2014

ஆலய தரிசனம்

திருக்கோயில்களில் நடைபெறும் பூசை முதலிய வழிபாடுகள் அனைத்தும் பரம்பரையாகக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ள ஆகமங்களின் விதிப்படியே நடைபெறுகின்றன. பல நாட்கள் பூஜைகள், புனஸ்காரங்கள் செய்து எதாபிக்கப்படும் மூலத்தான் விக்கிரகம் கூடுதலான தெய்வீக சாந்தித்தியம் பெற்று விளங்கும். ஓர் ஆலயத்தில், பரிவார மூர்த்தங்களாகவும் பல விக்கிரகங்கள் தாபிக்கப்படுதலும் உண்டு.

இவ்வகையானத் தெய்வத்திருமேனிகளுக்கு முறைதவாமல் உரிய நியம நிதியின்படி, பூஜா கைங்கரியங்களை மக்களின் வேஷமாபிவிருத்திக்காகவும் நாடு, தேசம், ஆட்சி முதலியவற்றின் மேன்மைக்காகவும் சிவாச்சாரியர்களால் நித்திய, நைமித்ய, காமிகயங்கள் என்னும் கிரியைகள் மூலம் வழிபாடுகள் ஆற்றப்பட்டு வருகின்றன சில கோயில்களில் வைகறைப் பொழுது செய்யப்படுகின்றது. கோவிலில் பிரதான மூர்த்தியாக இருக்கும் தெய்வத்துக்கு உடைக்காலத்தில் பால், தீர்த்தம் ஆகியவற்றால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, வாசனைத்திரவியங்களாலும் பட்டு, பீதாம்பரம் மற்றும் சுவர்ணாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பள்ளியெழுச்சியில் பால் நிவேதனங்கூடும் செய்து, துயில் ஏழுப்பும் முறையில் “சுப்பிரபாதம்” சொல்லி, பூஜை செய்யும் முறையும் உண்டு. அநேகமான பெருங்கோயில்களில் ஆறுகாலங்கள் பூஜை, புனஸ்காரங்கள் நடைபெறுகின்றன. இப்பூஜாகாலங்களில் போது முறைப்படி, நிவேதனங்கூடும் செய்யகப்படும்.

பூஜையின் முடிவில் அர்ச்சனை ஆரத்தி நடைபெறுதலும், பிரசாதமாக விபூதி, சந்தனம் குங்குமம், அர்ச்சனை செய்து எடுத்த பத்திர புஷ்பங்களும் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

தேவெப் பிரிதியாக தோத்திரங்கள், ஆசீர்வாதம், பஞ்சபுராணங்கள், திருப்புகழ் முதலியனவும் ஒதப்படுகின்ற முறை அநேகமாக எல்லா ஆலயங்களிலும் உண்டு.

கிருஹங்களில் கூட்டுப்பிரார்த்தனையும் வழிபாடும் நடைபெறுதல் இக்காலத்தில் இடம்பெறும் சிறப்பான நிகழ்ச்சி. வீடுகளில் பூசையறை - அல்லது பிரார்த்தனை மண்டபங்கள் சிறிதாகவோ, பெரிதாகவோ - வசதிபோல் அமைத்து மாத, வார, விசேஷ பூஜைகளும் வழிபாடுகளும் பஜனைகளும் நடைபெறுதல் அன்மைக்காலங்களாக இடம்பெறுகின்றன.

பூஜையின் முடிவில் பஜனை செய்து ஆரத்தி எடுத்து, “இன்பமே குழ்க, எல்லோரும் வாழ்க” என்ற கருத்துள்ள வாக்கியங்களைக் கூறி பிரசாதம் வழங்குவதுடன் வீட்டுப் பிரார்த்தனை முடிவுறும். வீட்டுப்பிரார்த்தனையில், குறித்த சில தினங்களில் ஆலயங்களுக்குப்போய் வழிபாட் இயலாதோரும், வீட்டில் உள்ளவர்களும், நண்பர்களும் கலந்து கொண்டு வழிபாட்டைத் தீற்பட நடாத்துவது இந்து சமயத்தவர்களின் உயர்ந்த எண்ணத்தையும், சமூக ஒற்றுமையையும் வளர்க்க அடிகோலியுள்ளது.

பிரார்த்தனை செய்வதன் தத்துவக் கோட்பாடு

சாதாரணஇந்துமக்கள்,சகுணப் பிரம்மமாகிய அவதாரங்களையும், மற்றும் பல்வேறு சிறு தெய்வங்களின் உருவங்களையும் கிரியைகளால் வழிபட்டு வருகின்றனர். இதுவே இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் பெரும் பாகம் வகிக்கின்றது. மூர்த்திகளின் சித்திரங்களையோ, விக்கிரகங்களையோ, யந்திரத்தையோ அல்லது ஒரு லிங்கத்தையோ ஆகம சாஸ்திரத்தின் முறைப்படியும், தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் முறைப்படியும் நடைமுறைப்படுத்தி கடைப்பிடித்துவரும் விதிகளுக்கு அமைவாகப் பிரார்த்தனையை நடாத்துகின்றனர். ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் தாம் ஸ்தாபித்த அத்வைதம் என்னும் தத்துவப்படியும், அதுவும் அல்லாமல் நிர்க்குணப்பிரமான ஆன்மாவைத் தங்கள், தங்கள் ஆன்மாவை உணர்ந்து வழிபடும் வழிபாட்டு முறைவிதியை அறுசமய வழிபாடாக ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளார். இவ்விதமான சகுணவழிபாட்டு முறையின் தாபனத்தை - ஷண்மதஸ்தாபனம் என்பர் இவ்வழிபாட்டில், கணபதி, சுப்பிரமணியர் குரியன், சிவன், விஷ்ணு, சக்தி (அம்பாள்) ஆகிய அறுவரையும் ஆத்மார்த்தமாக வழிபடுவர். இது இஷ்ட தெய்வ ஆராதனையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. தகுதியுள்ளவோர் முறைப்படி ஆச்சாரியாரிடம் உபதேசம் பெற்று அதன்படி பூஜை செய்யத் தகுதியுள்ளவராவர். ஸ்ரீவித்தை என்ற மந்திரத்தில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றுள்ள சிவாச்சாரியாரிடம் அப்பூஜை முறையை விதிப்படி செய்யக் கற்றுக் கொண்டபின்னரே ஸ்ரீ சக்கர பூஜையை மேற்கொள்ளத் தகுதியடையவராவர். ஜோதி பூஜையை, குத்து விளக்கை மட்டும் வைத்துக்கு கொண்டு தத்தமது இஷ்ட தெய்வத்தை வழிபடும் முறையையும் அனேகர் கைக்கொண்டு வருகின்றனர். நிர்க்குணப் பிரம்மமாகிய இறைவன் சகுணப் பிரம்மமாகிய அவதாரங்கள் பலவற்றை எடுத்திருப்பதைப் போல, கண்ணால் பார்க்கக்கூடிய பிரபஞ்சத்தில் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களாக உருக்கொண்டிருக்கின்றார் என்பதையும் அறிகின்றோம். இறைவன் பஞ்சபூதங்களிலும் இருக்கின்றார் என வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகம சாஸ்திரங்களும் பூத சத்தி மந்திரங்களும் இறைவன் ஆகாயத்தில் சப்தமாகவும் காந்தில் சப்தமாகவும் ஸ்பரிசமாகவும் (தொட்டு உணர்தல்) தீயில் சப்தம், ஸ்பரிசம் ரூபம் ஆகவும், நீரில் சப்தம்,ரூபம், இரசம் ஆகவும், பூமியில் சப்தம் ரூபம் இரசம், ஸ்பரிசம், கந்தம் ஆகியனவாக நிலைத்திருப்பதாக கூறப்படுவதை “தவமஹூ, புறீமி, ஆபோ, அனிலோ, அனலோ, ஆயஹூ” என கணபதி, அதர்வ வீரிவழைபநிடத்தத்தில் உள்ள ஓர் பாடல் “கணபதி” பஞ்சபூதங்களிலும் பிரசன்னராக உள்ளா” என்பதை எடுத்துக் கூறுகின்றது. மக்கள் - பக்தர்கள் இறைவனைப் பல மூலப்பொருள்களாகவும் தொழுது, தெய்வத்தின் அருளைப் பெற்றுயிக்கின்றனர். எனவே மக்கள் இறைவனை, ஜோதியாகவும் திருவிளக்கினல் வழிபட்டும் ஜோதித் தியானமாக, அக்கினியின் திருவருட் கடா’த்தையும் பெற்றுயிவடைகின்றனர்.

பக்தி மார்க்கத்தில் உள்ள விக்கிரஹ வழிபாட்டுக்குப் பதிலாகத், திருவிளக்கைப் பூஜித்தல் (ஜோதி பூஜா) அனேகமாக மக்களால் கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. தீப்பூஜையில் வழிபடும் தெய்வமாக ஸ்ரீ கணேசர், தூர்க்காதேவி, தேவி (இலக்குமி) சரஸ்வதி, ஜயப்பன் முதலிய இன்னேரன்ன பல தெய்வ வடிவங்களையும் தீபத்தில் வைத்தும் வழிபாடு ஆற்றப்பட்டு வருதல் நடைமுறையில் உள்ளது. தீப பூஜையின் வழிபாட்டினை தெய்வங்கள் ஏற்று அருள் செய்யும் தன்மையை மிகவும் கலபமாகப் பெறுவதை மக்கள் அறிகின்றனர். இப்பூஜையில் கடினமான விதிமுறைகள் இல்லை.

திருக்கோயில்கள் கும்பாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம் முதலிய கிரியைகளால் புனிதமாக்கப்பட்டும் அவைகளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தெய்வங்களின் மூர்த்தங்கள் உயர்நிலைக்கு ஆண்மாவை உயர்த்தவும் லயப்படுத்தவல்லவையாகவும் உள்ளதை உணரலாம். திருக்கோயில்களுக்கு நியமமாகப் போய் வழிபடுவர்கள் அனுபவத்தின் மூலமாகப் பயனைப் பெறுகின்றனர். ஆலய தரிசனத்தால் நமது தொல்லைகளும், பாவங்களும் அகன்று நாம் ஆண்மீகமுன்னேற்றம் அடைய முடியும். கூட்டு வழிபாட்டு முறையில் இறைவனின் திருவருட்கடாட்சம் பக்தர்களிடம் துரிதகெரியில் பதியும் என்பதால் ஆலயங்களே கூட்டு வழிபாடு, பஜன முதலியன இடம் பெறுவதற்கு உகந்த இடமாகும். இத்தகைய புனித ஆலயங்களுக்கு உரிய ஆசாரமான நடைமுறை ஒழுக்கங்களைப் பக்தர்கள் கட்டாயமாகக் கைக்கொள்ள வேண்டும் அமைதியும், புனிதமும், பக்தியும் ஆலயத்தில் நிலவ நாம் செய்ய வேண்டிய விதிமுறைகளில் ஒரு சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

1. நீராடச் சுத்தமான சரீரத்துடன் ஆலயத்துக்குச் செல்லுதல்
2. திருநீறு, உருத்திராக்கம் என்னும் புனிதமான சின்னங்களைத் தரிசித்துச் செல்லுதல்.
3. பக்தியின் அடையாளமாக இறைவனுக்கு பழம், பாக்கு வெற்றிலை எடுத்துச்செல்லுதல்.
4. கோபுரதரிசனஞ் செய்யுமன், கால் கழுவி கோபுரவாயிலை தரிசித்து வணங்கிய பின் கொடித்தம்ப மண்டத்தில் சாஷ்டங்கமாக நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்குதல்.
5. ஆலய தரிசனம் செய்வதற்கு அனுக்கூ (அனுமதி) தருமாரு நந்தியெம் பெருமான் வேண்டி வணங்குதல்.
6. விநாயகப் பெருமானின் சந்நிதியை அடைந்து மும்முறையோ, ஜந்து முறையே தலையில் குட்டிக் கொண்ட பின் தோப்புக்கரணம் போட்டு விநாயகரை வணங்குதல்.
7. மற்றச் சிந்தனைகளைத் தவிர்த்து, மற்றவருடன் வீணான பேச்சை தவிர்த்து, சிவ சிந்தனையுடன் தேவார திருவாசகங்களை ஒதி, சிவனை வழிபடுதல்.

8. திருநீறு பெற்று “சிவாயநம்”-“சிவ”“சிவி” எனக்குறிக்கொண்டு நெற்றியிலே நிலத்திலே சிந்தாமல் வலக்கையின் நடு முன்று விரல்களினாலும் உத்துளனமாக அணிதல்.
9. திரு விதியை வலம் வந்து, பரிவார மூர்த்தங்களை வணங்கிக் கொள்ளுதல், பிரதோஷகாலத்தில், சோமகுத்திர பிரதீனை முறைப்படி வலம் இடமாக கர்ப்பக்கிருக்கத்தை கற்றி வணங்குதல்.
10. கோவிலை வலம் வரும்போது பஞ்சாட்சரத்தை ஜபம்செய்து கொண்டோ, தோத்திரங்களையோ, பஞ்சபுராணப்பாடல்களையோ பாடித்துதித்தல்
11. தரிசனமுடிவில் சண்டேஸ்வர மூர்த்தியின் முன், சிவதரிசன பலனைத் தரும் வண்ணமும், கோயிலில் பிரசாதமாக எடுத்துக் கொண்ட விபூதி முதலியனவற்றை சிறிதளவு தன் விட்டுக்கு பிரசாதமாக எடுத்துச் செல்ல அனுமதியை தரவேண்டும் எனவும் பிரார்த்தித்தல். ஆலயத்துக்கு உரியவைகளை (பிரசாத்தைக் கூட) அதிகமாக வெளிப்புறத்துக்கு எடுத்துச் செல்லுதல் சிவத்துரோகம் என கருதப்படுதலால் அச்செயற்கையைத் தவிர்த்தல்.
12. ஆலயத்துக்குச் செலவோர், சரியைத் தொண்டு செய்தோ அல்ல ஏதாவது தம்மாலியன்ற பொருளுதவி செய்தோ கோவிலை பராபரிக்கும் கைங்கரியத்தில் ஈடு பட வேண்டும்.
13. தரிசனம் முடித்து ஆலயத்திலிருந்து வெளியேறும் முன்னர் கொடித் தம்பமண்டபத்தில் வடக்குப் பார்த்து நிலத்தில் சாட்டாங்கமாக வீழ்ந்து நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். பின்பு சிவநாமங்களையோ, பஞ்சாட்சரமந்திரத்தையோ ஜபம் செய்துகொண்டு மண்டபத்தில் வடக்குபார்த்தபடி நேசம் சிறிது இருந்து மனம் லயம் அடையும்படி அமர்ந்திருந்து பின்னர் வீட்டுக்கு செல்லுதல் வேண்டும்.

யாத்திரை

சநாதன தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் ஒரு பக்தன், திருக்கோயில்களுக்குப் போவது இன்றியமையாததாகும். தடைகள் ஏதும் நேரிட்டாலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் அவ்வவ் ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து வழிபடுதல் மிகவும் முக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது. யாத்திரைசெய்யும் போது மனம் தூய்மையுடனும் பக்தி கைராக்கியத்துடனும், மேற்கொள்ளுதல் விரும்பத்தக்கதாகும். முறைப்படி செய்யப்படும் ஷேத்திராடனம் ஒரு வகையில் யோக மார்க்கமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. இப்படி தூய சிந்தனையுடன் மேற்கொள்ளப்படும் யாத்திரை அதிக பலனை ஏற்படுத்துமெனக் கருதப்படுகின்றது.

இந்துக் கோவிலைத் தரிசனங் செய்யும் முறை

மனிதனும் இறைவனுடன் தொடர்பு கொண்டே பிரார்த்தித்து வேண்டுதல் செய்யும் இடமாக ஆலயம் விளங்குகின்றது. பக்தர்களின் நேர்த்திக் கடனாக இறைவனுக்கு அர்பணிக்கும் பொருள்கள் வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், கற்பூரம், ஊதுவர்த்தி, குங்குலியம் மற்றும் நைவேத்தியம் பொருட்களாம்.

சிவச்சாரியார் பயபக்தியுடன் ஆழ்றும் பூஜை, அர்ச்சனை முதலிய வழிபாடுகள், பக்தர்களின் கோரிக்கைகளை இறைவனின் திருவருளால் நிறைவடையச் செய்யும் வல்லமை கொண்டது.

எல்லா இந்து ஆலயங்களிலும் தேவர்கள் இருக்கின்றனர் என்பது நம்பிக்கை. கர்பக்கிருகத்தில், மூல மூர்த்தியின் புனிதமான சான்னித்தியம் உறைந்திருப்பதை பக்தர்கள் உணரலாம். இவ்வணர்ச்சியின் அருள் அலையின் தாக்கமானது எமக்கு தரிதனம் என்ற அனுபவத்தைக் கொடுக்கின்றது. எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை ஒவ்வொரு பக்தனாலும் மானசீக்க கண்கொண்டு, விழிப்பு நிலையில் உள்ளத்திலிருந்து கிளர்ந்து எழுந்த ஞானக் காட்சியாகவும் காணலாம். மூலஸ்தான மூர்த்தியிடமிருந்து, தரிசனத்தின்போது வேண்டிய அபிலாட்சைகளையும் அருள்வாக்குகளையும் அலைவீச்சாக பக்தர்கள் பெறக் கூடியதாக விளங்குகின்றது. பக்தர்கள் மூலஸ்தான மூர்த்தியின் அருளையும், பரிவார மூர்த்தங்களின் அருளையும் ஆலயவழிபாட்டினால் பெறுவர். மூல மூர்த்தியை நாம் தரிசித்த பின் எமக்கு ஏற்படும் அதிர்வு அலை நாம் தரிசனத்தை முடித்துக் கொண்டு ஆலயத்திலிருந்து எமது இல்லத்துக்குப் போய் நீண்ட நேரம் சென்ற பின்பு கூட, எமது மனத்தின் உள்ளே கடரும் ஞானத்திருஷ்டி எமது நரம்பு மண்டலங்களின் “சக்கரங்கள்” மூலமாக ஒரு மென்மையான உணர்வாக இருப்பதை அறியலாம்.

இந்த உணர்வு அனுபவத்தை உடனேயே அறிந்து கொள்ள முடியாவிட்டனும், உள்ளத்தில் நிலவிநின்று உயிரின் மூச்சை இயக்கியும், உடலின் நரம்புச் சக்கரங்களில் ஊடுருவி நிலைத்துறின்றும் பக்தர்களின் மனநிலையையும் நம்பிக்கைகளின் உறுதியையும் மேன்மேலும் வளர்க்கும்.

சிதம்பரம் போன்ற தொன்மையான சேத்திரங்களிலும், சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற ஆலயங்களிலும் பெற்ற தெய்வ தரிசனக் காட்சியானது பல நூற்றாண்டுகள் நாம் செய் கர்ம வினைகளைக் கூட, மாற்றியமைக்கும் தன்மையான தோடு அல்லாமல், மறுபிறப்பிலும் வாழ்வின் வித்துக்களாகிக் கொள்கின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. மறுபிறவியில் இத்தகைய தரிசனம்பெற்ற உயிர்களின், பரிணாமவளர்ச்சியின் பெருக்கம் குறைவடையும் போது கர்மவினைப் பயன்கள் இறைவனின் திருவருளால் அழிந்து ஓழிகின்றன.

திருவீதியை வலம் வருதல் ஆலயத்தின் மிக முக்கியமான அம்சமாகும் அவசரமாக நடந்து வலம் வருதல் முறையன்று. ஆறுதலாக, அடிமேல் அடி எடுத்து வைத்து, வலம் வருதல் நன்று. உலக பந்தங்களின் சிந்தனைகளை மனத்திலிருந்து அகற்றி, இறை நாமங்களைச் கூறிக் கொண்டு, மனத்தின் ஆழத்தில் உறையும் நிச்பத்மான மனச்சஞ்சலம் அற்ற அமைதியை அனுபவித்த வண்ணம் வலம் வருதல் வேண்டும். எம்மிடம் தெய்வத்தன்மையைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு இவ்விதமான, முறையான திருவீதிவலம் வருதல் இன்றியமையாதது. ஆலயத்தில் உறையும் தெய்வங்களுடன், நாம் மானசீகமாக சம்பாஷித்துக் கொள்ளுதலாகிய அரியபேறு எமக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வல்லது. ஆலய தரிசனத்தில், விதிப்படி திருவீதியை வலம் வருதல் முறையான பிரத்தென்மாகும். விதிப்படி குறித்து, தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிந்து விதிப்படி திருவீதியை வலம் வருதல் அவசியம்.

ஆலயத்தில் நாம் செய்யும் வழிபாடு பலவிதமாகவும் இருப்பதால், அவரவர் தத்தமக்கு ஏற்ற முறையில் வழிபாடாற்றலாம் - தியானம் செய்தல், தேவாரம் ஒதுதல், பஜனப்பாடல் இசைத்தல், இறைவனிடம் குறைசொல்லி இரத்தல், மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்தல், சிவபுராணம் பாராயணஞ்செய்தல், 108 முறை பஞ்சாட்சர ஜபம் செய்தல், அமைதியாக ஓரிடத்தில் மனம் அடங்க இருத்தல் ஆகியவை வழிபாட்டு முறைகளில் சிறந்தவையாகும். இவற்றுக்குத் தகுந்த உரிய பலனுண்டு.

பூஜை முறை

இந்துக் கோயில்களில் இறைவனைப் பூஜைக்கும் முறையானது, சிலவேளை சுருக்கமாகவும், மற்றும் சில தருணங்களில் விரிவாகவும் நடாத்தப்படுகின்றன. எல்லா பூஜை வழிபாட்டு முறைகளிலும், அடிப்படையான சில அம்சங்கள் உள்ளன. சிவாச்சாரியார் ஆலயத்தில் ஆசாரசீலராய், முதலில் தன்னை ஆத்மார்த்தமாக சிவபூஜையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு பின்னர் பரார்த்தமாக பூஜாகைங்கரியங்களில் ஈடுபடுதல் வழக்கம். எதான் சுத்தி, பூதசுத்தி, திரவியசுத்தி முதலியனவற்றை காலதேசவர்த்தமானங்களுக்கேற்ப, அப்பூஜை எப்போது, எவ்விடத்தில், எக் காரணத்துக்காக இயற்றப்படுகிறது என்பதைக் கருதியாசம், அங்கநியாசம் போன்ற முத்திரைக் குறியீடுகளை காட்டியும், உரிய மந்திரங்களைச் சூட்சாடனஞ் செய்தும் இறைவனை மூர்த்தத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும்படி வேண்டிக் கிரியைகள் செய்தல் முக்கியமாகும். சிவாச்சாரியார் கைமணியை ஒலித்தும், தேவர்களை அழைத்தும் உரிய மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்தும் தூய தீர்த்தம் (சுத்தோகம்) அட்சத்தை, மஞ்சள் பொடி, விபூதி, சந்தனம், குங்குமம், மலர்கள் போன்றவற்றைச் சமர்ப்பித்தும் பூஜை வழிபாட்டு முறைகளை செய்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னும், சிவாச்சாரியார் சாங்கோபாங்கமாக, விசேஷ அபிஷேகம் செய்யும்போது, நல்லெலன்னை, மஞ்சள் கரைசல், அபிஷேகத்திரவியக்கூட்டு, பால், தயிர், நெய், தேன், எலுமிச்சம் பழம், தோடம்பழம், மாதுளம்பழம் முதலியவைகளால் அபிஷேகம் செய்தபின் வெந்நீரில் அபிஷேகம் செய்து, பஞ்சாமிர்தம் வாழை, மா, பலாவின் கனிகளுடன் தேன், சர்க்கரை, நெய் முதலியவை. சேர்த்த கலவை மூர்த்தியின் திருமேனியில் சாத்தி தூய நீரால் நீராட்டி, அபிடேக சந்தனத்தை திருமேனியில் சாத்தி எதோல்ஸ்திரங்களை உச்சாடனஞ் செக்குகொண்டே அபிஷேகம் செய்தல் முறையாகும்.

பின்னர் இளம் சூட்டிலான நீரால்இறைத்திருமேனியை நீராட்டியயின் சுத்தோகம், பன்னீர் முதலியவற்றால் அபிஷேகங்கு செய்து, சந்தனம் குங்குமம் புத்பமாலை, வஸ்திர ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துத் தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து, சாம்பிராணி தூபமிட்டு, கர்பூர நீராஞ்சனஞ் செய்தல் இந்துக் கோயில்களில் இடம் பெறும் முறையாகும்.

இதனைத் தொடர்ந்து இறைத்திருமேனிக்கு தீபாராதனை செய்யப்படும். பூஜை தொடங்க முன்னர் தூபம் கொடுத்து நிவேதித்தல் வேண்டும். பின்னர் முறையே அடுக்குத் தீபம் முதலியன். வேதமந்திரங்களுடன் தீபாராதனை செய்யப்பட்டு 108 (அடி'டோத்தர) நாம அர்சினைகளை செய்து, மணி, சேமக்கலங்கள், சங்கு நாதஸ்வரம், மேளம் முதலிய மங்கள வாத்தியங்களை ஒலித்து, பஞ்சாராத்தியால் தீபாராதனை நீராஞ்சனங்கு செய்தல் இந்துக் கோயில்களில் இடம் பெறும் முறையாகும்.

பின்னர் பஞ்சாராத்தியைத் பக்தர்களுக்கும் கண்களில் ஜோதியாகிய சுடரைத்தொட்டு ஒற்றிக் கொள்ளும்படி மண்டபத்தில் முன்னெடுத்து செல்லல் அவசியம். வழிபாட்டு முறையில் முறையில், பின்னர் வீடுதி, சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம் முதலியவற்றை பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாக வழங்குதல் மரபு. வைத்தனவு ஆலயங்களில், தரிசனமுடிவில் “திருமுடி” தலைமேல் வைத்தல் இடம்பெறும். இருகைகளாலும் தீர்த்தம் விடுதி. முதலிய பிரசாதங்களைப் பெற்றுத் தரித்த பின்னர் ஓரிடத்தில் சிறிது அமர்ந்து தியானித்த பின்னர் கோவிலை விட்டுப் பக்தர்கள் செல்லுவர். “பிரபக்தி” எனப்படும் பக்தி வைராக்கியத்தில், பக்தர் ஒருவர் “தன்னிடம் உள்ள சகலமும் இறைவனுக்கே” என்ற நினைப்புடன் ஆலய தரிசனம் செய்து, பூஜா கைங்கரியங்களில் பங்குபற்றும்போது, “சகல்ராரசக்கரத்தில்” உள்ள அமிர்தம் உருகி, இறைவனிடம் பக்தனை ஒன்றினைத்து அமுதமாகிய இனிய உணர்வைகளை அவரிடம் நிலைத்திருக்கும். பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து உள்முகமாக சிந்தித்து தனது தரிசன அனுபவத்தை வீறுள்ள சக்தியாக ஆக்குகின்றபோது, மூளைந்தண்டினாடாக அது மூளையை அடைந்து சகல்ரவரத்தில் சேர்ந்து கொள்கின்றமையால் பிராணாயாசமும் மனமாகிய அகத் தொழிற்பாடும் அதிக சக்திபெற்று மேன்மேலும் நன்மையடைகின்றன.

பூஜை முடிவில் பக்தர்கள் தமது மனோபாவிஷ்டங்களைக் குறித்து வேண்டுதல் செய்வதாக சுவாமியை அர்ச்சித்தல் முறையாகும்.

காயத்ரி மந்திரம்

காயத்திரி மந்திரத்தை ஜெபிக்கும் பக்தர்களை காக்கக் கூடிய பலம் வாய்ந்த சக்தியாக காயத்ரிமந்திரம் கருதப்படுகின்றது. இம்மந்திரம் ஆன்மீக உடற்கவசமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. எல்லையில்லா ஆன்மீக ஆற்றலை அதனை ஜைபம் செய்யவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடியதும் அளவற்ற மனத்திருப்தியையும், பூரணத்துவத்தையும் நல்லாசிக்களையும் தரவல்லது. காயத்ரி மந்திரம் பருவமழைபோல் வேண்டிய பொழுதில் வரங்களைப் பரிந்தளிக்கும் கற்பக விரும்பாக காயத்ரி மந்திரம் விளங்குகிறது. மந்திரங்களில் முதன்மையான காயத்ரி மந்திரம் இலங்ககிறது. காயத்ரி மந்திரம் காலை, மத்தி, மாலை ஆகிய காலப்பொழுதுகளில், காயத்ரி, சாவித்ரி, சரஸ்வதி என்று புகழப்படுகின்றது. சூரியனால் காயத்ரி மந்திரம் மகிழை பெறுவதாக இருக்கின்றது. சூரியனில் சாந்தித்யம் பெற்று விளங்குவதாக கூறப்படினும் ஆகாயத்தில் விளங்கும் சூரியனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டப்படவில்லை என்பது ஓர் சில அறிஞர்களின் கருத்தாக இருக்கின்றது. “தத்சவிதூ” என காயத்திரிமந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள “சூரியன்” ஒருவரையும் சுட்டிக் காட்டாத எல்லையற்ற, ஆற்றலுடைய “பரப்பிருமத்”தையே குறிக்கும் “தத் சவிதூ” என்பது ஆகாய வெளியில் கண்களால் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கும் சூரியன் அல்ல. “அந்த” என்று வேறு ஒன்றைச் சுட்டுவதால் அந்த வேறொன்று பரப்பிரமமே” என்பதாகும். எனவே காயத்திரி மந்திரத்தில் “தத்சவிதூர்” என்பது எல்லாம் வல்ல பரப்பிரமத்தையே குறிக்கின்றது. “ந காயத்திரியா புரோ மந்ரா” என்னும் மேற்கோள், “காயத்ரிக்கு மேலானதோர் மந்திரம் இல்லை” எனப்பொருள்படுகின்றது. காயத்ரியின் ஒவ்வொரு சொல்லின் எழுத்தும் பரப்பிரமத்தின் வேதாந்த தத்துவத்தைக்குறிக்கின்றது.

“ஓம் பூர் புவஸ் ஸ்வஹை தத் சவிதூர் வரேண்
யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தீயோ யோ
ந ப்ரசோதயாத்” என்பது வேதாந்த காயத்ரி”

என்பதே காயத்திரிமந்திரம். இதன் விளக்கம் பின்வருமாறு

- ஓம் - பரப்ரம்மத்தின் குறியீடு எல்லாம் வல்ல இறைவன்
- பூ- பூலோகம் - பிரதானமான ஆண்மீக சக்தியின்
- பூவஹ - புவர் லோ உருவகம் பெளதீக துன்பங்களை அழிப்பவர்.: அண்டவெளி உலகம்
- ஸ்வஹ - ஸ்வர்லோகம் சுவர்க்க லோக இன்பம்.: மகிழ்ச்சி
- தத் - “அந்த” பரமாத்மா.: இறைவன்
- சவிதர் - படைப்பவர்,
- வரேண்யம் - வழிபாட்டுக்குரியவர்.: மேலானவர்
- பர்கோ - அறியாமையையும் பாவங்களையும் நீக்குபவர்.: புகழ், பேரொளிப்பிழம்பு
- தீமஹி- நாங்கள் தியானிக்கின்றோம்.
- தீயோ - புத்தி, விவேகம், விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல்
- யோ - எவர்?
- நஹ்- எமது
- பிரசோதயாத்- ஓளி வீச்செய்- வழிகாட்டு- தூண்டிவிடு

காயத்திரிமந்திரத்தின் முழு அர்த்தமும் பின்வருமாறு அமைகிறது. இறை அம்சமாக விளங்கும் பரப்பிரமத்தின் புகழையே நாம் தியானிப்போமாக. துன்பங்களை நீக்குபவரும் ஆனந்தத்தை அளிப்பவரும் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவரும் அறிவாகிய ஜோதியாக விளங்குபவராகவும் இருக்கும் ஒருவருக்கே எமது புத்தியைத் துலக்கி, அறியாமையையும், எமது பாவங்களையும் அழித்தொழித்து சரியான திசையில் எம்மை இட்டுச் செல்லும் அறிவாற்றலுடைமையுண்டு.அத்தகைய ஒருவருக்கு எமது தியானம் உரியதாகுக.”

ஜந்து பகுதியாக இம்மந்திரம் உள்ளது.

1. ஓம் என்பது முதலாவதாகவும்
2. பூர் புவஸ் ஸ்வஹ - என்பது இரண்டாம் பகுதியாகவும்
3. தத்சவிர்தூர் வரேண்யம் என்பது மூன்றாம் பகுதியாகவும்
4. பாகோ தேவஸ்ய தீமஹி என்பது நான்காம் பகுதியாகவும்
5. தீயோ யோன பிரசோதயாத் என்பது ஜந்தயம் பகுதியான இறுதியாக அமைந்துள்ளது.

அரியதும், தெய்வீகம் நிறைந்ததுமான விலைமதிக்க முடியாத பொக்கிஷமாகிய காயத்ரி மந்திரம் தினந்தோறும் நூற்றின்டடு முறை திரும்பத்திரும்ப ஜபிக்கப்பட வேண்டிய மந்திரமாகும். அப்படி ஜபம் செய்யும் போது மந்திரத்தின்உள்ளீடாகிய சத்தியத்தின் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். காயத்திரிமந்திரம் இருபத்தினான்கு அட்சரங்களைக்கியது ஒவ்வொரு அட்சரமும் ஒவ்வொரு தெய்வத்துடன் தொடர்புடையது. “அக்கினி” என்னும் பத்ததுடன்தொடங்கி “ஸ்வாஹா” என்ற பத்ததுடன் அது முடிவடைகின்றது.

ஓம் அக்னிர்வாக்புங்குஷி யுயஜாடேடின் ஜாஷ்ர சோமம் பிபா(ம) ஸ்வாஹ” என்பதே மந்திரம்.

இந்த மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்தும் குறிக்கும் தெங்வங்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு.

- 1ம் அட்சரம் - அக்னி
- 2ம் அட்சரம் - வாயு
- 3ம் அட்சரம் - குரியன்
- 4ம் அட்சரம் - ஆகாசன்
- 5ம் அட்சரம் - யமராஜன்
- 6ம் அட்சரம் - வருணன்
- 7ம் அட்சரம் - விருஷ்பதி
- 8ம் அட்சரம் - பர்ஜன்யன்
- 9ம் அட்சரம் - இந்திரன்
- 10ம் அட்சரம் - கந்தர்வர்

- 11ம் அட்சரம் - பூஷண்
- 12ம் அட்சரம் - மித்திரன்
- 13ம் அட்சரம் - துவஷ்டா
- 14ம் அட்சரம் - வச
- 15ம் அட்சரம் - மருத்துக்கணம்
- 16ம் அட்சரம் - கோமன்
- 17ம் அட்சரம் - ஆங்கிர
- 18ம் அட்சரம் - விவஷதேவர்
- 19ம் அட்சரம் - அஸ்வினிகுமாரர்
- 20ம் அட்சரம் - பிரஜாபதி
- 21ம் அட்சரம் - எல்லாத்தேவதேவதைகள்
- 22ம் அட்சரம் - உருத்திர
- 23ம் அட்சரம் - பிரம்மா
- 24ம் அட்சரம் - விஷ்ணு

“நியாசம்” செய்தல் என்பது, காயத்ரியின் வெவ்வேறு பதங்களையும் மானசீகமாக சர்த்தின் பதின் ஆறு பகுதிகளிலும் சாந்நிதியப்படுத்தி மந்திர உச்சாடனம் செய்யும் கிரியை பின்வருமாறு:

- ஓம் பூ - ஹ்ரிருதயத்தில்
- ஓம் பூவ - சிரசில்
- ஓம் எவ - சிகையின் நுனி
- ஓம் தத்சவிதூர்வரேண்யம் - சர்ரம் முழுவதும்
- ஓம் பார்கோ தேவஸ்ய தீமஹி - இருகண்களிலும்
- ஓம் தீயோ யோ நஹ் பிரசோதயாத் - இருகரங்களிலும்

காயத்ரி மந்திரம் என்பது என்றும் நிலைத்திருக்கும் சத்தியத்தின் உருவம். இது என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய வேதமந்திரத்தின் இருதயமாகவும் எல்லா உயிரினயங்களின் இருதய இயக்கமாகவும் விளங்குகின்றது. காயத்ரி மந்திரத்திலிருந்து நான்கு வேதங்களும் தோன்றின.

- “ஓம் பூ - ஹ்ரிருதயத்தில்
- ஓம் பூவ - சிசில்
- ஓம் எவ - சிகையின் நுனி
- ஓம் தத்நவிதூர்வ ரேண்யம் - சர்ரம் முழுவதும்
- ஓம் பார்ஆகாதேவஸ்ய தீமஹி - இருகண்களில்
- ஓம் தீயோ யோ நஹ் பிரசோதயாத் - இருகரங்களிலும்

காயத்ரி மந்திரம் என்பது என்றும் நிலைத்திருக்கும் சத்தியத்தின் உருவம். இது என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய வேதமந்திரத்தின் இருதயமாகவும் எல்லா உயிரினயங்களின் இருதய இயக்கமாகவும் விளங்குகின்றது. காயத்ரி மந்திரத்திலிருந்து நான்கு வேதங்களும் தோன்றின.

“ஓம் ” என்பதில் பின் சொல்லப்பட்டுள்ளவை நிறைந்திருக்கின்றன.

- பூர் - நிலைத்திருத்தல்
- புவஹ் - மூலகங்கள்
- எவ - எல்லாவற்றின் ஆத்மா, பெருமை, ஜோதி, ஓளி
- தத் - எல்லாம் வல்ல, பிரம்மம் - தப எல்லாவித ஞானம் சத்தியம் மேலானதும் உள்ளார்ந்த புத்தியுமாகும். இத் தந்திர ஓம் என்றும் ஆஹம் மூன்றும் சேர்ந்த ஓரெழுத்தாகிய அர்த்தை ஏழுலகங்களுமும் தொடர்புபடுத்துகிறது.

“தத்” பொருள்களினதும் முதற்காரணமாகிய ஒன்றை சூரியனைச் சுற்றியள்ள அக்னி வளையம் போல் இருப்பதாகிய மேலான பிரமத்தை குறிப்பதாகும்.

சவிது - எல்லா வாழும் உயிரினங்களினதும் மூலாதாரம்

வரேன்னியம் - எம் வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் மிக உயர்ந்த ஒன்றைக் குறிக்கும்.

பார்கோ - பாவங்களை நீக்கி, அழிப்பது

வேதஸ்ய - ஜோதிமயமாகிய பூரணம்

தீமஹி - பொன்மயமாகிய சூரியனில் என்றும் உள்ள அறிவு

தீயோ - புத்தி

யோ - தேஜஸ் எனப்படும் சக்தியின் வன்மை: திறுமை

காயத்ரி மந்திரத்தின் பொருள் பின்வருமாறு:

தத் - சித்தி, வெற்றி

ச- துணிவு

வி- நிலைநிறுத்தி வைத்திருத்தல்

துர் - நன்மை

வ- மரியாதை

நி- தன்னடக்கம்

நி- கப்தா

யம் - தபம்

பர் - மேதா

கோ - முன்னறிதல்

டி- யோக்மாய

வ- விழிப்புநிலை

ஸய- யோகினி

தீய் - படைத்தல்

ம-தாரினி

ஹி-இனிமை

தீ-பிரபாவ

யோ-உயர் இலட்சியம்

யோ - உஷ்மா

நஹ் - தைரியம்

பிற- தரிசனம்

சிசோ- புத்தி

ட- நிரஞ்சன்

யத் - சேவை.தொண்டு

